

iNTERN FORMATION

*AUG. BORGEN'S Kontori
„De seks Søstre” fra 1863-1875
og Børsgade 12 (senere 48) fra 1875-1886.*

Tanker om Sct. Hans

Når jeg med min familie hvert år drager til Sct. Hansfest - eller møde, har jeg tit funderet over, hvad det var ved disse aftener, der konstant hvert år fik os afsted.

Var det et religiøst motiv - I ved Johannes Døberens fødselsdag?

Var det et historisk motiv - sagn - overtro?

Var det et nationalitisk motiv - vi elsker vort land?

Var det et familiært motiv - 2 små og en stor pige i hånden eller på armen?

Var det et psykisk motiv - pyromantilbøjeligheder?

Var det et arbejdsmæssigt motiv - hele byen brændt af?

Var det et socialt motiv - naboer, byens bedre borgerskab, m.fl.?

Var det et seksuelt motiv - heksene?

- eller måske lidt af det hele?

Arv

Jeg er ikke nået frem til en klar afgørelse, men tror at det nok er sådan, at jeg - som så mange andre danskere - er sammensat af en hel masse ting, nedfaldet gennem arv og traditioner, samt i de senere år tillige en del personlig tilfredsstillelse. Man føler sig på disse aftener, som en blandt mange ligestillede - og det giver en mærkelig tilfredshed. Det er lige som hverdagens problemer ikke er så store, når man føler sig blandt ligestillede.

Tradition

Der kan ellers være problemer nok omkring sådan en Sct. Hansaften i det herrens år 1987. Med 85% garanti regner det den aften, trafikken til badestederne er kaotisk, pigerne vil have is og pølser i et væk, regeringen rumler med udskrivning af valg, ferien er

endnu ikke bestilt - og har vi råd, hækken skulle have været klippet til den aften iflg. bestemor, ja de der har kalkede huse skulle da også have nykalket, hvem aftager vore 3 kattekillinger ... og andre nære, vigtige problemer. Men alligevel hygger man sig og synger med af fuld hals. Og jeg tror som sagt, at det er gavnligt for sjælen, at man her har en mulighed for at "mærkere" sig, uden at det medfører forpligtelser af væsentlig art. Sct. Hansaften er for mig en festaften, udefinerlig, men skøn! Og sådan har det egentlig været, så langt jeg husker tilbage.

Minderne

De første Sct. Hansaftener blev tilbragt hos farfar, der var formand for den lokale afdeling af Indre Mission. Det gav en helt særlig stemning, specielt det der med at elske din næste - dog ikke heksene (læs afvigerne), dem brænder vi af. Det var som at flirte med det forbudte. Eller hvad med den Sct. Hansaften jeg debuterede som stortrommeslager i Halvrømmen Byorkester? Det var svimlende - ikke mindst da jeg på bedste Victor Borge maner lavede fonetisk legnsætning. I ved.. Vi elsker vort land (buuum) men ved midsommer mest (buuum), o.s.v...Jo, det var fantastisk, og det gjorde jo ikke aftenen mindre, at maler Pedersen havde udsmykket trommen i bedste Danish-Dynamite stil - lad gå, at han i skyndingen havde glemt at påsætte bærestropperne..... Eller hvor siger I til en speciel Sct. Hans menu: varme knæpølser serveret i rødvin....opskriften stammer fra Aalborg Seminarium, og er siden blevet nedskrevet af en person, der ikke deltog denne aften.

Tilfreds

Ja, når jeg igen i år står ved Sct. Hansbålet, så vil jeg mindes alle disse ting og flere til, og så vil jeg senere gå hjem som en glad mand og det vil min omverden så drage nytte af i tiden derefter. Enkelte vil måske udnytte det, men alligevel vil jeg her til slut vove den påstand, at hvis vi danskere ved Sct. Hans - juletid - påsketid o.s.v. benyttede lejligheden til at mindes det positive fra vores fortid, så ville fremtiden blive både bedre og festligere for os alle.

Svend Erik Fisker

Den 6. april blev der holdt reception for Victor Bøgh.

Det blev holdt i skolestuen i Borgenhus. Der kom mange gratulanter, der i blandt hans barnebarn, som hyggede sig med sodavand og chips.

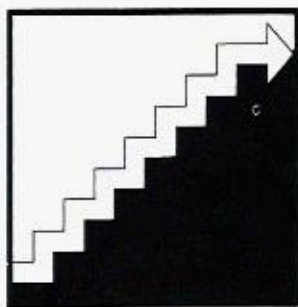
I de 25 år Bøgh har været her, har han været beskæftiget i postafdelingen.

Bøgh har en stor interesse for musik, især når det drejer sig om Plácido Domingo. Denne kærlighed for musik opdagede jeg en dag, hvor jeg var i trykkeriet. Bøgh stod med hovedet helt inde i transistoren, trods det musikken var så høj, at mine trommehinder var ved at sprænges. Men der stod han med himmelvendte øjne, rejste nakkehår og nød Plácido Domingo.

Vi ønsker Victor Bøgh tillykke og alt mulig held og lykke fremover.

Lillian Svenstrup

INFO MØDET

Vi har nogle tæskegode medarbejdere

Infomødet i sidste uge bar selvfølgelig præg af EDB-situationen. Men der var også flere meget positive oplysninger at hente. Men lad os starte med begyndelsen.

Direktør Malling bød velkommen til Infomødet, og gav en redegørelse for det forløb, der har været omkring EDB siden årsskiftet. Der er stadig flere funktioner i systemet som ikke virker efter hensigten, men der arbejdes på højtryk, for at få problemerne løst.

Situationen har medført nogle ændringer i Informatikafdelingens ledelsesforhold. Indtil videre er Hr. Richrath fra Schweiz ansvarlig for arbejdet med maskinerne, mens Jan Plenge har ansvaret for applikationer og de personalemæssige relationer.

Direktør Malling gav udtryk for, at det jo ikke var nogen særlig munter beretning, han kunne give omkring EDB. Han fremhævede det store arbejde mange medarbejdere har haft, og stadig har, med at behandle sager manuelt. Han fortsatte med at sige, at en af årsagerne til at det trods alt har været muligt at gennemføre produktionen, ene og alene skyldes den meget store opbakning der har været fra medarbejdernes side.

Herefter gav Distriktchef Geert Iven Larsen en beskrivelse af, hvordan distrikterne anvender det nye agentursystem.

Han gav udtryk for en meget stor tilfredshed med det nye system, og beskrev blandt andet en rutine som lige har været prøvet. Det drejede sig om udsendelse af et brev til en række kunder - ef-

ter nogle præcist formulerede kriterier. Man vidste ikke på forhånd hvor mange breve det kunne dreje sig om - men det fik agentursystemet til opgave at finde ud af. Imens blev brevet sammensat af stykker fra tidligere breve, som ligger i datamatens tekstbehandlings-system.

Agentursystemet kom i mellemtiden og fortalte, at der skulle skrives til 208 kunder. Systemet fik ordre på at skrive brevet til de pågældende, og straks efter begyndte printeren at skrive alle 208 breve ud. Tænk engang på, hvor stort et arbejde der hermed var sparet.

Geert Iven Larsen fortalte, at hans distrikt sender mange tilbud ud til kunder hver eneste måned. Det er ikke altid vi får ordren, siger han, men vi får altid ros for vores tilbud - og når vi nu for alvor får lært at bruge systemet, og vi iøvrigt også får alle de relevante data ind i systemet, så ...

Leif Jensen fortalte herefter om de netop afsluttede overenskomstforhandlinger.

Detaljerne vil kunne læses i et skrift, som udsendes senere. Alligevel et par detaljer: Fremover kan der holdes 2 dage ved barns sygdom. Arbejdstiden nedsættes med 2 1/2 time pr. uge i månederne juni, juli og august 1987. Desuden med yderligere 1 time pr. uge i 1988.

Så var det tid til at få lidt at vide om økonomien.

Jan Plenge kunne glæde alle med, at økonomien er i orden. På næsten alle poster ligger vi meget tæt

på det budgetterede, og generelt på den positive side - set med WB-øjne.

Som Jan Plenge sagde: "Der er penge i kassen".

Men der er stadig et stort arbejdspress i Økonomiafdelingen, på grund af megen manuel behandling.

Efter en kort strække-ben-pause gav Per Hessel en orientering fra den tekniske organisation. Flere gange sagde han: "Der er intet specielt farligt ved det". Underforstået - det går rigtigt godt.

Han sendte en særlig buket roser til Skadeafdelingen, som har lavet et særdeles tilfredsstillende stykke arbejde.

Selvfølgelig er det hele ikke luttet lagkage, og problemerne blev da også behandlet. Det var især omkring en for stor afgang på Person og en for stor skadeprocent på Erhverv.

Men lad os fortsætte med flere af de behagelig bemærkninger fra Per Hessel.

Han startede sit indlæg med at sige: "Sergenterne er Hærens ryggrad" - underforstået, at mellemløberne er WB's sergenter, og at de gør et stort arbejde for at få det hele til at fungere. Senere tog Per Hessel alle med i sit indlæg ved at sige: "Vi har nogle tæskegode medarbejdere".

Verner Eg

BID HOVEDET AF KYLLINGEN

Skal vi alle nu ud og springe ned fra klipper - bide hovedet af en kylling og lignende? Hvem ved? - men distriktschef Jens Overgaard, Århus, har som den første i sel-skabet været på overlevelseskursus en uge. Instruktøren var den tidligere professionelle soldat Carsten Mørk.

Rapelling

KONDITEST

De 16 deltagere troppede op på Århus havn søndag den 15. april. Efter at alle var blevet klædt i sort fra top til tå, transporteredes de til Odder for at blive konditestet. Da det værste chok havde lagt sig, gik turen videre til

Billund, hvorfra de fløj til Las Palmas på de Canariske Øer. Under flyveturen skulle der svares på en hel bunke spørgsmål, der senere blev behandlet af en computer.

LIVLINE - RAPELLING

Vel ankommet fik alle udleveret en mængde udstyr, så som rygsæk, kogegrej, tovværk med mere. Så var det bare op i bjergene. Flere timer senere blev der slået lejr for natten. Det blev dog kun til et par timers søvn, før instruktørerne kaldte til morgenthe. Efter denne forfriskning fik alle livliner på, og så begyndte opstigningen af de stejle klippevægge. Livlinerne sørgede for at ingen styrtede i dybet, det blev højest til et par meters dyk. Da toppen endelig var nået, ku' vi godt kravle ned igen. Det foregik ved rapelling, hvor vi firede os ned langs bjergsiden. Denne øvelse fik flere til at melde fra, det var alligevel for meget. For der var nemlig risiko for at komme til at hænge med hovedet nedad.

SURT SHOW

Næste mål var en lille ø, La Palma, der ligger yderst af de Canariske Øer. Her ventede nye bjerge på os. Med 38 kg. på ryggen og kun 2 timers søvn, samt en enkelt kop the var ingen særligt interesseret i udsigten. Flere var ved at give op, men det er ikke så rart at blive ladet alene midt på en bjergside. Men vi nåede da op på et plateau ved verdens største vulkankrater. Vi blev her hægtet sammen, og ad smalle stier gik vi i gåsegang rundt om krateret. 3 mænd faldt ned, men gud ske lov holdt tovet.

Klokken 5 om morgenen nåede vi teltpladsen, hvor vi håbede at få fred til at sove. Men ak nej - et foredrag ventede. Emne: Hvad er det vi oplever (surt show). Efter foredraget blev dagens menu serveret - en halv ananas og et par bouillon-terninger. Vi pakkede sammen efter et par timers søvn og begav os ned i bunden af dalen. I et krystalklart vandløb tog vi os et bad og så op ad den anden side af bjerget.

PÅ SPRØJTEN

Vi blev nu sendt enkeltvis ud i mørket. Grønne lamper skulle lede os frem til forskellige poster. Første post viste sig at være en læge, der fortalte at vi havde fået et åbent benbrud, og vi fik besked på selv at tage en sprøjte med morfin. Det sved lidt i låret. Under denne nat forsvandt der kun en deltager, som vi fandt næste morgen godt forkommen. Atter et par timers søvn, så gjaldt det brobygning over en bruisende flod.

Atter vandrer vi rundt på kanten af krateret. På et tidspunkt kan vi ikke gå længere, nu må vi kravle. En smal skakt er den eneste vej frem. Utrolig beskiddede mavede vi os frem, for blot at opdage at skakten endte blindt. Et par grinende instruktører ventede ved vor tilbagekomst. Trøst fandtes ikke, så vi vandrede resten af dagen i bjergene - det var hårdt.

Jens Overgaard in action

TØR DU ??

Et klippeområde ved vandet dannede rammen om sidste udfordring. Oppe på et klippefremspring - 30 sekunder betænkningstid, 10 meter ned til vand - TØR DU HOPPE? Mange turde, dog ikke Jens Overgaard, men ingen fik lov, da der kun var 60 cm. vand på stedet. Denne oplevelse tog mange til efterretning, man springer jo heller ikke bare ud i de daglige beslutningsprocesser.

SANDHEDENS ØJEBLIK

Efter en dejlig nats søvn i en rigtig seng, var det tid for tilbagemelding. Alle fik at vide hvordan de havde fungeret på kurset og nogle var ikke begejstrede for hvordan andre havde opfattet dem. Efter 175 timers kursus og ca. 25 timers søvn gik turen nordpå til Danmark - og alle var en oplevelse rigere.

Bjarne Bukdahl

SÅDENDERIGEN

- vi bliver aldrig færdige med at tale om det danske sprog, så nu er den der igen.

Statens informationstjeneste har i 1984 udgivet en lille bog der hedder "Svære ord - og lette". Det er resultatet af en undersøgelse, hvor en masse mennesker blev spurgt om betydningen af 120 særligt udvalgte ord. Mange af ordene kender de fleste fra dagligdagen, - eller skal man sige "genkende". For, de fleste har hørt ordene før, og mange bruger dem, - men det er ind i mellem forbløffende, hvor få der kender betydningen af disse ord.

Lad os se på nogle af dem: Acceptabel, svarer 88% rigtigt på, Akut, har 76% rigtig. Bemyndiget, har 77% rigtig i bero, 88%. Branche, 82%. Definere, 83%. Definitiv, 74%. Desinficere, 87%. Difference, 85%. Illegalt, 85%. Inklusive, 95%. Separat, har 84% svaret rigtigt på. Godt så langt.

Så tager vi nogle af ordene med problemer i. Akklamation har 10% svaret rigtigt på. Allokering har 2% besvaret rigtigt. Approbere har 3% rigtig. Assimilation, 2%. Borgerligt ombud, 9%. Elementær, 9%. Endosse-re, 4%. Humanistisk, 9%. Kondemneret, 8%. Reaktion, 10%. Stipuleret har kun 2% svaret rigtigt.

Så kunne jeg tænke mig at lave en liste som viser ord, som jeg har hørt anvendt her i selskabet. Procenterne er rigtig besvarelse.

Verificere	4%
Vertikal	15%
Subjektiv	11%
Stipuleret	2%
Respektive	35%
Restriktion	18%
Makulere	12%
Kulance	3%
Kumulere	5%
Løsøre	28%
Kreditere	15%
Koncept	11%
Juridisk person	0%
Erindre	9%
Dødsbo	81%
Debitere	27%
Budget	45%
Behørigt	25%

("Fra vor side har man intet herimod at erindre")

("...behørigt underskrevet..")

Bruger du nogle af de "svære" ord i dine breve til kunderne, så var det nok en ide, at prøve at finde nogle andre.

Nu er det nok ikke kun anvendelsen af et enkelt ord, der gør teksten svar at læse. Mange gange er det hele sætningens opbygning, der giver kvaler. Også det problem har Statens Informationstjeneste skrevet om. Bogen hedder "- og uden omsvøb tak!" Den har en undertitel der hedder: "Eller hvordan man ved hjælp af lidt sund fornuft, kan forbedre sine sprogvaner, når man skriver til sine medborgere." Det er emnet til trods, en morsom bog, og man kan lære noget af den.

Begge de omtalte bøger kan lånes i uddannelsesafdelingen.

Verner Eg.

Rigtige Mandfolk spiser ikke Creme Fraiche

En håndbog om
de egenskaber,
der er typisk
maskuline

AF BRUCE FEIRSTEIN
Illustreret af Lee Lorenz

I en tid hvor antallet af "roller", vi skal spille i dagligdagen stiger, er det en stor fornøjelse at finde frem til en bog, der ikke bare giver generelle retningslinier for hvordan man skal te' sig! Her har I et groft uddrag af det Bruce Feirstein betragter som selve anvisningen.

Der var engang, da man så masser af mandfolk af typen Ernest Hemmingway. Det var den slags gutter, der kunne plukke grene af træerne i en hel skov, for at tænde bål til morgenkaffen - for derefter at gå ud og myrde et dyr af en uddøende dyreart for at få frokost. Men sådan er det ikke længere. Vi er nu en nation af svæklunge, bøsser, folk der spiser creme fraiche, pædagogtyper - der laver mad og gør rent i huset og har meningsfyldte forhold til deres koner, eller skægaber, der er varme og følsomme og sårbare som de siger. Hvis man virkelig vil forstå, hvad der er galt med os i vore dage, så se på de film, man viser i biografen. I stedet for John Wayne der slås med nazisterne og de røde for fred og demokrati, ser vi Dustin Hoffman, der

slås med Meryl Streep om et fireårs barn i filmen Kramer mod Kramer.

LIDT GENERELT OM RIGTIGE MANDFOLK!

Rigtige mandfolk spiser ordentlig morgenmad (en bøf, magre baconskiver, seks æg og masser af ristet brød).

Rigtige mandfolk er klar over at deres baghånd ikke bliver bedre fordi de spiller med samme ketcher som Boris Becker og Jimmy Connors!

Rigtige mandfolk får ikke håret permanentet hos Stuhr Intercoiffure.

Rigtige mandfolk dyrker ikke yoga, meditation og anvender ikke hårnærende præparater.

De stoler ikke på FN (de har eksisteret i 30 år og det eneste de har frembragt er nogle flotte julekort)

Rigtige mandfolk har indset at selvom naturen, konen og børnene ikke direkte føjer noget til livskvaliteten som VM i fodbold og en kasse med øller, så kan han værdsætte dem alligevel.

Allervigtigst - **rigtige mandfolk spiser ikke creme**

fraiche (kunne John Wayne nogensinde have invaderet Nordmandiet, Iwo Jima, Korea, Tonkinbugten og det vilde vesten, hvis han havde spist salat og creme fraiche ?)

OM RIGTIGE MANDFOLKS ORDFORRÅD

Rigtige mandfolk "relaterer" ikke til nogen. De fører ikke meningsfyldte samtaler, drøfter ikke "vibrationer, "karma", eller "oplevelser man er fælles om". De prøver ikke "at nå tilbunds i tingene", "finde ud af deres egne følelser" og er raslende ligeglade med "andre menneskers barndomsmiljø".

OM RIGTIGE MANDFOLKS PÅKLÆDNING!

Grundregel; lad være med at gå klædt som skulle du til pædagogbal!

Rigtige mandfolk går ikke med jumpsuit og træningsdragter.

De går ikke med guldkæder, hvide sko med tilsvarende bæltter eller dragter med mere end 3 lynlåse.

Rigtige mandfolk der ikke er cowboys, går ikke med cowboystøvler.

Ej heller går de med tøj der er designet af "mænd" med navne som Calvin, Georgio, Yves, Pierre eller Clovis. Og hvis du absolut vil gøre det så husk at rigtige mandfolk er så selvsikre, at de går med mærkerne indenfor - ikke udenpå tøjet.

Men hvad går rigtige mandfolk så med?

Med habit og slips. Skjorter med buttondown-flip. Og deres jeans kommer fra et firma der hedder Levi-Strauss.

TRE TING MAN IKKE FINDER I LOMMERNE HOS ET ÆGTE MANDFOLK!

1. Læbepomade
2. Halsspray for frisk ånde
3. Operabilletter

FINE REPLIKKER FRA MANDFOLKEFILM!

"Jeg vil ikke vove pelsen for noget andet menneske"

- Humphrey Bogart i Casablanca.

"Jeg elsker stanken af Napalm om morgenen"

- Robert Duvall i Apocalypse.

ADVARSEL

Uden sans for ekstrem ironi er bogen simpelthen ikke værd at læse!

Per Gulbrandsen.

OVERBOOKED

Er sikkert et begreb du kender fra Forsikringshøjskolen eller kommer til at stifte bekendskab med.

Overbooket vil faktisk sige, at stå på venteliste.

Hidtil har Forskringshøjskolen kørt med et system for overbookede, hvor de overbookede fik tilbudt plads, når der var eventuelle frameldinger. Systemet vil stadig køre sådan for at sikre, at det størst mulige antal af kursister kommer igennem. Chancerne for at de kommer med er ca. 90%. Skulle overbookningen smutte, og personerne ikke kommer med, skal de tilmeldes igen, evt. som A-tilmelding.

Så når du står som overbooket, skal du altså forholde dig, som om du er optaget på holdet. Det vil sige, at du skal forberede dig via selvstudiet - løse brevopgaver og sende dem til skolen, som anført på indkaldelsen.

Skulle du - trods alt - ikke komme med og du har løst brevopgave, og besvarelsen er bedømt tilfredsstillende eller derover, skal du ikke løse nye brevopgaver til samme modul en gang til. Men erfaringen viser dog, at det er en god ide, at løse dette ekstra hold brevopgaver - men det er altså kun et tilbud!!

Hvad er så A-tilmelding ?

A-tilmelding

Er de sikre pladser, vi er tildelt på holdene.

B-tilmelding

Er de overbookningspladser vi er tildelt på holdene.

C-tilmelding

Er de tilmeldinger der ikke omfatter tilmeldinger til konkrete hold. De omfatter de medarbejdere, vi gerne vil have med i løbet af halvåret, eller som tilmeldes efter de faste tilmeldingsterminer.

C-tilmeldinger vil også komme til at omfatte de overbookede, der ikke kommer med på det hold, hvortil de var tilmeldt som B'ere.

Som du sikkert nu kan forstå, er der 3 former for tilmeldinger, som har indflydelse på overbookningssystemet.

Det var lidt om Forsikringshøjskolens overbookningssystem. Det virker måske lidt forvirrende, men det funker.

Lillian Svenstrup

Hun er dejlig!

Hun er dygtig!

Hun er dynamisk!

Hun er drabelig!

Hun er "de Muniz"

- men adelig er hun ikke!

Denne præsentation dækker over en af selskabets mest afholdte medarbejdere Kirsten Brun de Muniz, ledende kontorassistent på distriktskontoret i Aalborg. Kirsten kom til selskabet i 1979 efter at have hentet erfaringer hos flere større firmaer som Illum's Bolighus, Salling-Aalborg og Topsikring. Forinden havde hun også fundet tid til et eventyr i det solfyldte Spanien, hvor hun arbejdede som guide for Spies Rejser i 3 år. I sin sparsomme

PORTRÆT

fritid nød hun den spanske folkløse, ja så vidt gik det, at da Kirsten i 1970 vendte hjem, medbragte hun såmænd både ægtemand (Alipio Muniz Martinez) og barn.

Ægteskabet med Alipio indbragte Kirsten det lille "de" i navnet. Iflg. spansk skik får hustruen i et såkaldt blandet ægteskab sin husbonds første efternavn + "de". Om Jørgen Mylius har fået sit på samme måde, ved Kirsten ikke.

I det daglige arbejde er Kirsten sekretær for regionschef Keld Kristensen, samt leder af kontorfunktionen på distriktskontoret. Hun finder det daglige samarbejde med assurandørerne festligt, spændende og irriterende, men aldrig kedeligt. Det med det irriterende kommer af, at d'herrer assurandører undertiden ikke lever op til Kirsten's forventninger om præcision og orden - og det får de så at vide!

At Kirsten udfylder en vigtig nøglepost på kontoret illustreres måske bedst af, at medens nærværende interview pågik (ca. 30 min.) blev der afbrudt adskillige gange, når salgsleder Hammer eller en af drengene lige skulle have "noget" at vide.

Kirstens fritid går med pasning af hendes 3 drenge (2 af egen avl + Alipio), sommerhuset i Costa del Hou, samt gymnastik. Specielt gymnastikken er der en forklaring på, dog ikke at det skulle være nødvendigt af hensyn til figuren (bevidnet den 25.5.1987 af interviewer), men når Kirsten bliver pensionist (60 år), vil hun sammen med familien vende tilbage til Spanien. Alipios familiegård i omegnen af Leon står og venter, og så skal kondien være i orden til klatreture i den skønne, bjergrige natur, kuglespil på landsbytorvet - og et glas rødvin nu og da!

Svend Erik Fisker

Finn Sverre, Odense, er 35 år, nyskilt og livsglad. Han er tilknyttet distriktets erhvervsgruppe og arbejder her, blandt andet, med Iværksættere. Finn er uddannet i autobran-chen, hvor han sidst fungerede som lagerchef hos M.A.N. Før han kom til winterthur-borgen arbejdede han en periode i Tyskland, bl. andet med henblik på en exportsælgerkarriere. Assurandørjobbet, i hvilket han trives, kom dog i vejen, men forinden nåede han (lige knapt) at gennemføre en merkonomuddan-nelse i markedsføring (det sidste fag afsluttes i år.)

Den oprindelige plan for bearbejdning af iværksættere finder Finn (bortset fra et lidt ubehdligt starttidspunkt ... - lige før sommerferien 85) både strategisk og taktisk

Om iværksætter-tiltag

rigtig. Tankerne omkring bearbejdningen af pengeinstitutter, revisorer og advokater er helt rigtig, og måden kampagnen blev startet på, både professionel og gennemført. Denne kampagne kunne måske følges op af reklamekampagner i "bank-funktionen" "ugeskrift for retsvæsen", og revisorstandens interne medier, således at disse referencegivere erkender at iværksættere, - det er winterthur-borgen!. (Man vil så kunne udvikle dette image til også at omfatte andre forhold)

Den interne uddannelse af iværksætterassurandørerne var god og man følte sig godt rustet til at være rådgiver for disse initiativrige mennesker.

Af specielle tiltag i Finns primærområde kan nævnes en kontakt til Dana(arbejds-løsheds-kasse for selvstændige) som udviklede sig til et bredt samarbejde med, netop Dana, Bikuben, Erhvervsrådet og winterthur-borgen. Helt konkret resulterede samarbejdet i en række møder hvor man via Bikubens "masse" af etableringskontokunder, indbød potentielle iværksættere til en

orienteringsaften. Ialt deltog mere end 120 emner på disse møder, og Finn har på baggrund af disse, etableret 14 iværksætterkunder. Disse kunder er selvfølgelig relativt små, men alligevel - begrundet i fornuftige idegrundlag - potentielt voksende forretninger.

Tilbagemeldingerne fra de øvrige firmaer og deltagerne på møderne, har været meget positive. Vedrørende selve foredraget har de øvrige foredragsholdere bemærket både vor gode evne til, på deltagerens præmisser, at udbrede vor ide, - samtidig har vort fine materiale (plancher m.m.) også høstet anerkendelse.

Afledt af det gode samarbejde med winterthur-borgen i Odense har Bikuben udtrykt ønske om en videreførelse på landsplan, og vel at mærke ikke alene vedrørende iværksættere, men også vedrørende VIP forsikringen. Koordineringen af dette projekt ligger idag hos Claus Bache, - manden bag hele iværksætterideen.

Per Guldbrandsen.

LOVENDE SAMARBEJDE

I Distrikt Nordjylland er der taget hul på et helt nyt samarbejde omkring iværksættere. Sammen med Bikuben, Aalborg Erhvervsråd, Kreditforeningen Danmark og Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), har winterthur-borgen indledt en serie af foredragsaftener med gode råd til iværksættere.

Fra Kreditforeningen Danmark's personaleblad "Landet rundt", har vi "klippet" følgende indlæg:

IVÆRKSÆTTERE FIK GODE RÅD MED PÅ VEJEN.

I samarbejde med Bikuben og Aalborg Erhvervsråd arrangerede KD et aftenmøde for iværksættere, der ønsker at starte egen virksomhed.

Vi havde gættet på 30 deltagerer,

så stor var vor overraskelse, da vi modtog 130 tilmeldinger. Der måtte straks aftales endnu et møde. Foruden KD, Bikuben og Aalborg Erhvervsråd var der indlæg fra forsikringsselskabet winterthur-borgen og Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (hvis det går helt galt - red.).

3 iværksættere, der havde startet egen virksomhed, gav mange gode råd og fortalte om de erfaringer og problemer, de selv havde oplevet.

Steen Porsmose
KD, Aalborg

Samarbejdets frugt

Det er assurandør Ivan Nielsen, Ålborg, der varetager winterthur-borgens interesser på møderne. Selv om der foreløbig kun er afholdt 2 foredragsaftener, kan

Ivan melder om et lovende samarbejde. Han bygger dette på, at han ikke alene får kontakt med en lang række iværksættere, men også med de deltagende foredragsholdere. At det gode samarbejde ikke kun begrænses til iværksættere, men også benyttes til forsikringsrådgivning i andre sammenhænge, har givet Ivan noget at se til. Og der er ikke lang vej mellem rådgivning og salg.

Svend Erik Fisker

THE VOICE OF COPENHAGEN

MED MICHAEL KLITVAD I ÆTEREN

Ud over navnet ophører al sammenligning med gigant storebroderen, der sender vestlige nyheder indover jerntæppet. Den lokale, københavnske radio VOICE, der styres af en baron, syder af intens stemning, da Michael Klitvad og jeg en mandag eftermiddag træder ind i studiet. Med et hej til dem i forkontoret, går vi ned til studie B, for at melde vor ankomst til disk-jockey Philip Lundsgård.

Hvad i alverden laver to forsikringsfolk her ?

Jo, hver 2. mandag har VOICE forsikringsrådgivning for sine lyttere i timen mellem kl. 16 og 17. Og den ekspert der kan stilles spørgsmål til, er såmænd Michael Klitvad. Det forklarer vor tilstedeværelse.

Den stemning der er i et studie, er en meget pudsigt oplevelse. Der tales uden manuskript og det giver anledning til mange sjove, og af og til utilsigtede indslag. Mennesker kommer dumpende og får en sludder, en kommer lige hjem fra New York og får en stormende og højroset modtagelse. Alt imens pladetailerkerne roterer.

Efter en kort sludder og lidt pjatten med Philip, er melodien slut og han løfter hånden for at dæmpe gemytterne, mens han åbner for mikrofonen. Der fyres lidt snak af om pladen, og der afsluttes med en præsentation af det næste program, "hvis da ellers vores forsikringsmand dukker op, hov, jo, ligenu stikker han hovedet ind af døren."

Michael tager plads i studiet ved siden af, hvor der er en telefon med tilslutning til mixepulten som Philip styrer. Straks efter ringer den første lytter. Mens pladen spiller færdig, får Michael lokaliseret problemet og beder lytteren vente. Musikken dør ud og samtalen starter. Det første problem drejer sig om dækningen ved børns leg på cykler. Ny plade, nyt spørgsmål. Pludselig falder lytteren ud, men mens der råbes hallo og skældes lidt ud, kommer der en ny lytter igennem. Denne gang direkte i æteren. Det er en, der gerne vil købe nogle billetter til en koncert næste torsdag ! Så er gode råd dyre, men han lempes ud med et par hurtige bemærkninger.

Jeg går lidt rundt mellem de to studier, og får blandt andet at vide, at en af de næste dage installeres en ny og kraftigere sender på Frederiksberg og at den rettes i mere nordlig retning. På vej over til VOICE, havde Michael sagt, at han ville lave en joke med disk-jockeyen, så jeg lyttede spændt efter hvornår den kom. Hvad man ikke normalt tænker på er, at der mens der svares på spørgsmål, kan gives beskeder gennem høresneglen. Men den kan også bruges til vittigheder ! Det afstedkom et par gange nogle krampagtige ansigtsudtryk hos Michael, mens han prøvede at koncentrere sig om svarene.

Det længe ventede øjeblik oprandt efter 55 minutter, hvor der skulle til at sluttes af.

- Og Michael hvornår ser vi så dig igen ?

- Vi ses sandsynligvis om 14 dage, men der er en chance for, at jeg er i Norge, så det er muligt at jeg allerede er på igen om en uge. Men det er jo snart heller ikke tid til at tage på vintertur, (læs Winterthur) selv om det er koldt, og jeg kommer fra en Winterthur, der ligger nede på Halmtorvet !!

Et undertrykt grin fra Philip Lundsgård fortæller, at også hurtigt talende speakere kan blive taget på sengen.

Frithjof Rasmussen

Tanker omkring MOTIVATION I MARKEN eller når motivationen mangler

Holdningen (den man møder ude i samfundet, bøv!) er klar, - tag dig dog sammen mand!

Herefter kan sagen anskues fra to sider;

- A) Personen er doven
- B) Personen er ikke motiveret

Hvilken anskuelse man vælger er selvfølgelig meget individuel, men jeg tør godt vove den påstand - at det ikke er ligegyldigt hvilken side af skrivebordet man sidder på!

En af de gængse måder, "at motivere" på i forsikringsbranchen er aflønningssystemet. Hvis du vil have smør på brødet, skal du ud af røret, kammerat! Dette forhold frister mig til, at citere en undersøgelse, foretaget af "institute of personel management" i U.S.A.

Forsøgslederen, Robert Cooper, foretog nogle eksperimenter, hvor han lod nogle forsøgspersoner løse gåder. Dette var de meget direkte motiverede for!

Dernæst indførte Cooper en betaling pr. rigtig løst gåde. Dette medførte at selve motivationen forsvandt, idet forsøgspersonerne derefter kun gad løse gåder mod betaling.

Med andre ord havde forsøgsledelsen - ved at fokusere deltagerens opmærksomhed på eksterne belønninger - ødelagt den direkte motivation!

Det vil nok føre for vidt at drage konklusioner - ud fra dette - om provisionssystemets ødelæggende indvirkning på menneskets motivation, men sådanne iagttagelser giver stof til eftertanke. (Hvor stor er forresten assurandørstandens personaleomsætning, i forhold til den indendørs organisation?)

Når dette er sagt, vil jeg kraftigt pointere, at motivation efter min opfattelse ikke er noget man kan eller skal forvente at få fra andre. Kun igennem en aktiv søge-/læreproces kan man opnå en vedblivende effekt hos sig selv. Afledt af denne holdning, må jeg så også konkludere at det krav som jeg stiller til den virksomhed jeg er ansat i, ikke "går på" at min leder skal motivere mig - men, han skal medvirke til at udforme nogle rammer, således at de fornødne betingelser for at "finde" motivation opstår.

Slutteligt vil jeg gerne påpege, at der findes uanede mængder af bøger om motivationslære, og at disse kan medvirke til at bringe ens teoretiske viden "op på et niveau"! Men kriteriet på en videnskabs nytte, er ikke teoretisk fuldstændighed, den er først og fremmest praktiske fremskridt!

Per Guldbrandsen.

500

Hvad man ikke kan måle eller udtrykke i kvantitative termer vil være af en overfladisk og betydningsløs karakter."

OM AT TURDE TAGE ET ANSVAR
Det var trangen til at atreage-re, der i september 86, fik Ole Ernst til at forlade Det kongelige Teater, hvor han har været ansat siden 1970. Han magtede ikke at se "administrationen blive vigtigere end det, den administrerer", som han udtrykker det.

HD-STUDIE
Indskrivning: 761 (mænd 609, kvinder 152)
Nye! 1985: 329

VIDERE- OG EFTERUDDANNELSE
For folk, der er beskæftigede i det private erhvervs- og håndværksarbejde, er der mange forskellige tilbud for videre- og efteruddannelse, netop studierne.

MERKONOM - EN FLEKSIBEL UDDANNELSE
Merkonomstuderne, der i fleksible uddannelser, der kombineres på kryds og tværs, er indgangspunktet for en almen skolegang i gang med studierne. Dermed bliver studierne har så til at se niveau.

Frank Bettger
En sælgers vej til succes

KROPS SPROGET
Julius Fast

Min opgave er at få sælgerne til at føle sig to meter højere

MOTIVATION I MARKEN

PER.

Som frontmedarbejder er man meget alene. Derfor kommer man gang på gang til at tænke på, hvad det er for nogle kræfter der driver een. For en nyansat medarbejder er motivation aldrig eller sjældent et problem. Motiveret, det er bare noget man er! Årsagerne til dette er selvfølgelig mange, - jobbet er nyt og spændende, alle interesserer sig for een, man kommer på mange kurser, og møder et utal af søde mennesker. Oveni dette, kæmper man for at opnå

accept og respekt.

Men efterhånden som tiden går og det job der før virkede udfordrende og spændende, pludselig synes ensformigt og rutinepræget, når man er "låst fast" i en vilkårlig "rolle" og de nye spændende mennesker er blevet "reduceret" til ordinære kolleger - hvad så? Så begynder man motivation at være en mangelvare! Pludselig drives man ikke længere frem af en bølge af begejstring, interesse og rygklapperi. Man må klare sig selv.

Århus-læge tildelt Winterthur-Borgen Legatet

Den 21.05.1987 fik praktiserende læge - Ivar Østergaard, Galtentildelt winterthur-borgen legatet på kr.25.000. Tildelingen skete ved en reception i winterthur-borgen's lokaler i Højbjerg, hvor ikke mindre end 35 havde tilmeldt sig via lægekredsforeningen i Århus.

Overlæge Finn Hardt, Lægernes Forsikringsforening, - overrakte legatet og fortalte, at tildelingen skete som en påskønnelse for det store arbejde, læge Ivar Østergaard udfører i almen praksis. Finn Hardt udtrykte endvidere, at han var imponeret over den lange liste af tiltag og aktiviteter, som Ivar Nørgaard har været involveret i udover sin praksis i Galtten. Bl.a. undervisning som lektor ved instituttet for almen medicin ved Århus Universitet, samt videreuddannelse af praktiserende læger. Derudover har Ivar Østergaard været engageret i debatten om hvilke behandlingsmuligheder der kan tilbydes patienterne i praksis, således at de praktiserende læger kan overtage behandlingen af patienterne, som tidligere er blevet hospitalbehandlet. Finn Hardt sagde til sidst, at Ivar Nørgaard var en fremragende repræsentant for de praktiserende læge, og han følte, at han var den rigtige legatmodtager.

Efter legatoverrækkelsen takkede Ivar Nørgaard for legatet og de smukke ord og sagde bl.a.man føler sig næsten som Alladin, der har fået en appelsin i sin turban, og jeg vil starte med at sige tak til winterthur-borgen, som rakte appelsinen frem og tak til lægekredsforeningen samt praksisudvalget, som så, at der var plads i min turban.

Ivar Østergaard fortalte herefter om sin karrieres forløb samt de aktiviteter, han var involveret i. Derefter var winterthur-borgen

Legatmodtageren Ivar Østergaard

repræsenteret af vicedirektør Søren Schou-Nielsen, distriktschef Jens Overgaard, Assurandør Bjarne Bukdahl og assurandør Peter Mogens vært ved et traktement.

Peter Mogensen

Hvad gør jeg dog ved mit indre?

Overskriften tyder ikke umiddelbart på, at dette er et indlæg fra vin i winterthur-borgen.

- men det er det !!

Den 23.4.1987 mødtes vinklubben, for under ledelse af Per Kæstel, at høre lidt om vin og vinens verden.

Per fortalte os blandt andet, at sådan som vores tunge reagerede på en vin, sådan reagerede maven også. Om det var derfor, skal være usagt, men det var fakta, at næsten alle smed hvidvinen UGNI direkte i skylleskålene. Iøvrigt var det en ret interessant smagning. Den gik nemlig ud på at smage en "god vin" op mod en anden vin i samme klasse. Der var dog en undtagelse, - nemlig bourgogne vinene, som begge var fortræffelige.

HVORFOR ER DER NU DENNE FORSKEL ?

Per mente, at det kunne skyldes antallet af sorte streger i panden eller mængden af "smuds" i hjernen hos producenten. For eksempel kunne man forestille sig en producent, som fremstillede sin "Pomerol vin" ved at tilsætte Pomerol vinen en større eller mindre portion Costieres du Gard vin, og derved få ikke så lidt mere valuta for "Pomerol vinen". En hypotese under smagning var, at man, hvis man ikke kender producenten, eller ikke har tilstrækkelig tiltro til sin vinhandler eller supermarked, burde betale lidt mere for vinen for at skaffe sig "sikkerhed" En ting Per var fuldt enig med de fleste i, nemlig at når man køber vin handler det om at vide:

HVAD KAN JEG LI'

HVAD KAN JEG IKKE LI'.

Hvis du er i tvivl om hvad du kan li', så meld dig ind i vinklubben, hvor du kan komme til at smage flere vine på samme aften. For at du ikke skal blive overrasket, vil jeg gøre opmærksom på, at medlemskab indebærer, at du udover at smage vin den aften hvor du deltager, også er med til at vaske op, rydde op og andet forefaldende arbejde (det bør de gamle medlemmer også have i bagehovedet, da jeg synes at spore en vis uvillighed).

Benny Munkebak

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:
Leo Nielsen, personaleafdelingen
Bente Jacobsen, skadeafdelingen
Ulla Petersen, skadeafdelingen.

EN FORÅRS- DAG i

Det kan man vist godt kalde den sidste dag under assurandøreksamen på Forsikringshøjskolen i Rungsted.

Søndag d 26.04.1987 valfartede der 57 personer fra hele landet, som skulle til den afsluttende eksamen. Fra vores selskab var vi fem:

Tonny Madsen, Hjørring
Gunnar Ryland Kehlet, Randers
Arne Lemming, Vejle
Benny Birkholm, City kontoret og undertegnede fra Roskilde.

Der er det med denne eksamen, at man har maksimalt to forsøg, det vil sige, hvis man er så uheldig at dumpe første gang så fås der kun et forsøg mere. Alle vi fra winterthur-borgen a/s bestod. Jeg spurgte Gunnar hvordan han følte det, da det nu var sidste gang han kunne komme til eksamen: "Jeg følte mig helt sikker på at bestå

denne gang. Jeg kan ikke en gang til lave så dum en fejl". Jeg havde faktisk ingen nerver denne gang, det var "kun" noget som skulle overstås".

Derimod havde Arne Lemming nerver på inden han mødte på Højskolen. Som han selv siger: "Min mave ville ikke som jeg ville. Jeg har aldrig løbet så meget til det lille hus, som jeg gjorde søndag inden jeg tog afsted, og det blev ikke bedre da jeg ankom til skolen". Tonny Madsen havde heller ikke nerverne uden på skjorten. "Det er jo bare en ting som skal overstås." siger han og fortsætter "Jeg tog det som en forlængelse af de 2 salgsmoduler".

Benny Birkholm havde den samme oplevelse, indtil han kom på skolen, "Så gav det lidt nerver, men da jeg kom i de vante omgivelser, og sammen med dem jeg havde været i klasse med under de to salgsmo-

duler, så faldt nervesystemet til ro".

Min egen oplevelse var nærmest som den Arne oplevede. Jeg var rastløs og hakkede på familien inden jeg kørte hjemmefra. Under køreturen til Rungsted gennemgik jeg i tankerne hvorledes jeg ville gribe sagen an. Har jeg nu fået gennemgået det som kan dukke op i opgaverne, er mine materialer i orden, kan det bruges, vil censor acceptere det og så videre. Vi var alle enige om, at den briefing vi fik søndag aften gav lidt ro i nervesystemet. Her fik vi også udleveret vore "adgangskort", sedlen med de tider, hvor interview skulle ske og hvornår salget skulle ske. De som kom først igang mandag, var de som stavede sidst tirsdag. Men nervesystemet stod sin prøve senere søndag aften, da der var nogle som absolut skulle gennemgå hele pensum endnu en gang.

HELVEDE

Mandag morgen.

Her samledes alle omkring morgenbordet. De første skulle allerede i gang kl. 08.00. Der var ikke megen snak denne morgen. Alle var mere eller mindre blege. Som Arne siger: "Da havde jeg det rigtig skidt, og det blev ikke bedre, da jeg fik opgaven".

Tonny havde stadigvæk ikke fået nerver på, men det kom, da han var færdig med mandagens program. Han gjorde sig skyldig i den "dumhed" at gennemgå hele forløbet med en af de andre elever. På denne måde vil den tvivl man har, hurtigt blive til en kæmpe fejl, så man til sidst mener man er dumpet. Tonny sov ikke meget denne nat.

Gunnar derimod, han købte sig en bog, gik tidligt i seng, læste bogen, og var klar til, at tage fat igen tirsdag morgen og som han sagde, "Jeg havde stadigvæk ingen nerver, for det var jo kun noget som skulle overstås".

Benny Birkholm, som skulle op som en af de sidste, nåede at blive godt nervøs.

Jeg var så heldig, at min tid både mandag og tirsdag var midt i forløbet, så efter der var spist morgenmad var ventetiden ikke så lang. Det bevirkede, at min nervøsitet først kom sammen med læsning

gen af opgaven. Mandag, en plast-fabrik, den anden opgave et fotolaboratorium. Efter endt opgaveløsning, var vores "nedtrapning" ret så forskellig. Nogle tog en tur på Rungsted Havn og fik sig et par øl. Gunnar gik tidligt i seng og jeg selv havde taget min cykel med i bagagerummet, så jeg kørte mod Helsingør for at gennemtænke min løsning. Efter endt cykeltur var jeg helt sikker sikker på, at min løsning var OK. Valg af rute var derimod ikke så heldig, da jeg fik modvind på turen retur til skolen.

Tirsdag morgen

Denne var ikke så forskellig fra mandagens oplevelse.

- Men, efter endt salg af dagens personforsikringer, kom så det værste jeg har oplevet, - ventetiden indtil resultatet forelå.

Tonny Madsen var så koldblodig, at han gik i seng for at indhente den søvn som han manglede fra mandag nat. Benny gik tur på havnen sammen med nogle fra hans hold, Arne ligeså.

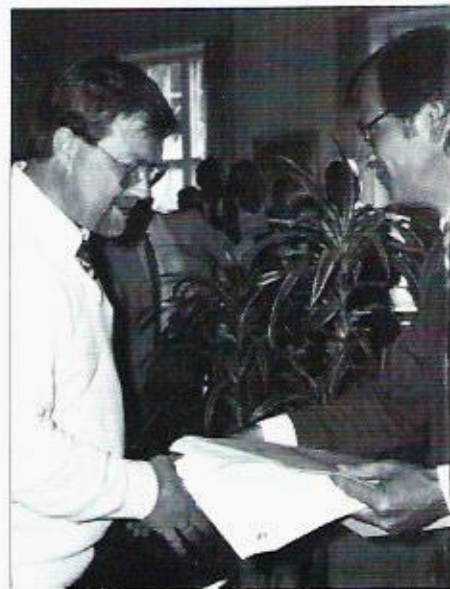
Undertegnede var helt sikker på, at her mødte jeg mit Waterloo, efter jeg var færdig ringede jeg min kone op for at fortælle at jeg helt sikkert var dumpet. Humøret var langt nede. Som Benny så rigtigt siger, det skyldes nok ikke at man er dumpet, men det nederlag, der er sket over for ens omgivelser, det er nok det værste. Men så skidt gik det gud ske lov ikke. Jesper Strand, som var eksamensansvarlig, kom efter en tid med resultatet, med denne bemærkning, "Jeg er ked af at må sige det, men det er OK". Så tror man straks, at det er gået skidt, men efter hans gentagelse om, at man har bestået, går der en tid, inden det rigtig går op for en.

- Straks ud til telefonen, ringe hjem til konen for at trække den sidste bemærkning om at man er dumpet tilbage. Op i læstuen for at dele ens glæde med de øvrige, som har fået deres resultat.

En fra mit hold spørger om jeg har ringet hjem, så ned til telefonen, ringer hjem og fortæller glædestrålende, "Jeg har bestået!" Hvortil der fra den anden ende af røret lyder, "Det har du ringet om en gang". Det kunne jeg ikke huske.

Arne sagde, det føltes som om der blev fjernet 100 kg. fra ens skuldre, mens Benny følte det, som stod han ved siden af sig selv i en tom skal.

En ting er vi alle enige om. Det er, at der går en tid før det går rigtigt op for en, at alle de trængsler som følger med assurandøruddannelsen nu er ovre. Man skal ikke mere sidde efter endt arbejdstid og læse. Ikke mere løse brevopgaver til skolen. Familien skal ikke udholde det pres, som de sidste måneder inden eksamen har været i hjemmet.

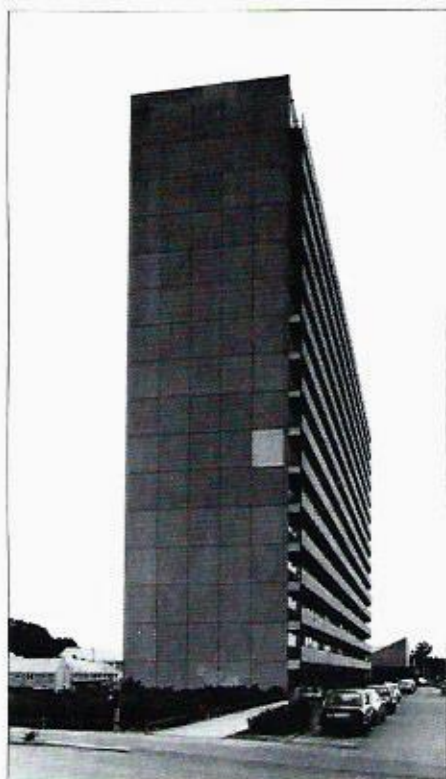
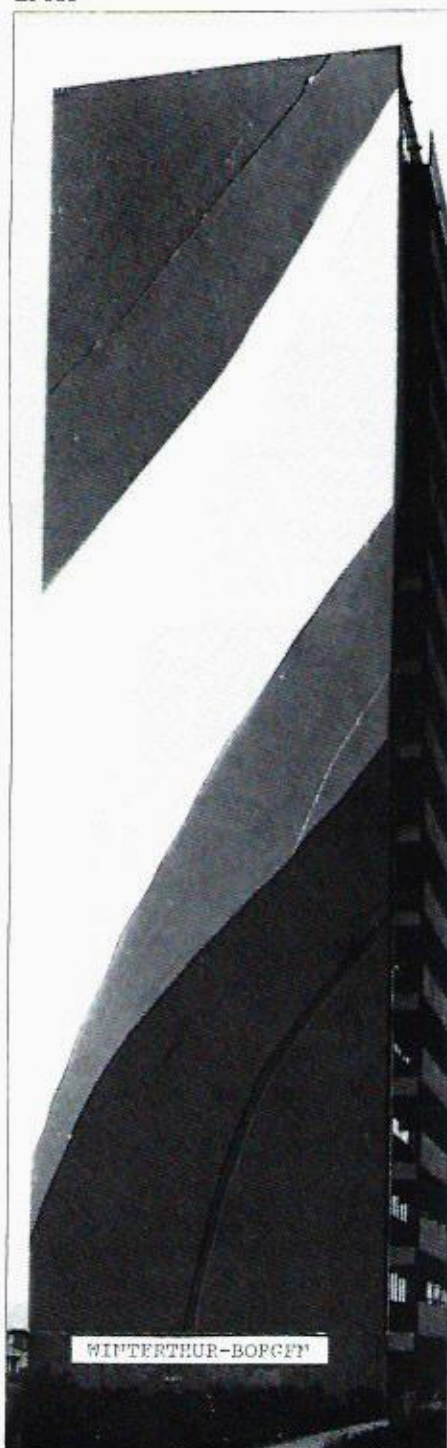

Der er ingen ting, der er så rart, som at se på eksamensbeviset, når man forlader Forsikringshøjskolen som exam. assurandør. Man vil nu nok komme til at savne højskolen, men så er der jo efteruddannelsesmuligheder.

Peder Toft

REKLAME - KUNST

Efter

Før

Vi kender alle til hudløshed de kedelige, grå beton facader, der omkranser vor tids boliger.

At der måtte gøres noget ved gavlens på Bispevangen 2-12 i Ballerup, mente en nyetableret kunstgruppe, var oplagt.

I efteråret 1986 fremkom et forslag som var udarbejdet i samarbejde med billedhuggeren Bjørn Rødding. Der har udført lignende projekter andre steder. Gavludsmykningen vil blive synlig over det meste af Ballerup by og dermed en af områdets seværdigheder.

Sådan en kæmpe opgave er naturligvis ikke gratis, så der skal indsamles ca. kr. 300.000,-, før projektet kan sættes i gang. De to afdelingsbestyrelser i boligselskabet vil selv bidrage med kr. 100.000,-, så der mangler altså en del endnu. Resten søges dækket ved gaver fra kunstfonde, firmaer, kommunen etc.

Ved en reception den 12.3.1987 blev en model af kunstværket præsenteret. Tilstede var foruden Ballerups borgmester og en lang række indbudte, fra winterthurborgen, Gunnar Jensen, Hanne Havsholm og Claus Bache.

At vi var så rigt repræsenteret skyldes, at vi udover kundeforholdet, som de første kunne overrække en check på kr. 25.000,-. Som en tak for bidraget vil nederst på kunstværket blive opsat vort firmalogo.

Frithjof Rasmussen

MORGEN

Du kender sikkert situationen. Vækkeuret ringer - og hvad så? I TV skildres situationen yderligere med en veludhvilet person, som springer ud af sengen, snupper et forfriskende bad, indtager et mejerigtigt morgenmåltid - og så afsted til arbejdet, struttede af energi. Sådan er mine morgener ikke.

Efter mere end 40 års research ved jeg, hvad en ny dag kræver.

Hør blot her:

1. Mit hjerte skal slå 103.689 gange.
2. Jeg skal trække vejret 23.040 gange.
3. Jeg skal indånde 11.800 liter luft.
4. Jeg skal spise 1,5 kg. mad.
5. Jeg skal drikke 1,4 l. vædske.
6. Jeg skal af med 3,55 kg. i form af affald.
7. Jeg skal svede 0,75 l. af.
8. Jeg skal præstere 134 ton energi.
9. Jeg skal tale ca. 4.800 ord.
10. Jeg skal bevæge 750 større muskler.
11. Jeg skal aktivisere 7 millioner hjerneceller.

Er der noget at sige til, at man kan være en smule reserveret, når nogen så ovenikøbet forventer, at man skal bestille noget?

Svend Erik Fisker

FODBOLD-NYT

I WB-nyt den 13.04.1987 blev der fortalt om den forestående turnering med opfordring om tilmelding til undertegnede. Resultatet er, at på min liste har jeg noteret 16 faste og ca. 11 reserver, men det har hver gang alligevel været i sidste øjeblik, at vi får stillet hold (7 mand på banen med 1 flyvende udskiftning).

I marken må vi indrømme, at vi ville give borgen væk for lidt bedre kondition..., men så trøster vi os med tredje-halvleg.

Resultater og referater i jubel og sorg:

Kløvermarken 08.04.1987

WBI - NEVI 2-4 (2-2)

Modstander en anelse bedre teknisk og meget bedre rent kondimæssigt, hvad de to halvlege også tydeligt demonstrerede. Fidusbamsen til deling mellem Lars Søberg og Peter Vollbrecht for spil i mål. Kim Nielsen delte sol og vind lige med et mål til hver og desuden mål af Per Deleuran på energisk kontra.

Kløvermarken 07.05.1987

WBI - SPAR 0-10 (0-6)

Kun Leo Stilbo i målet fik som den eneste rig lejlighed til at hæve sig lidt over den grå masse (der stod og så på iflg. dommeren). Fidusbamsen uden konkurrence til Leo Stilbo.

Kløvermarken 11.05.1987

WBI - PORSA 2-1 (1-0)

Belært af sidste kamp var spillet ultra defensivt med seks mand nede og en i front. Selvom alle denne gang ydede en koncentreret indsats er der dog ikke tvivl om, at fidusbamsen må deles mellem Leo Stilbo (i målet) og Kim Nielsen

for solomål (egoist) fra egen banelhalvdel og assist til undertegnede, der efter sigende scorede et flot mål (lob), men blind hønne...

Ryparken 19.05.1987

WBI - VC/JP2 1-7 (0-5)

To mål indenfor de første 2 minutter og stilen fra forrige kamp mod SPAR var lagt an. I anden halvleg slappede modstanderne af samtidigt med, at vi strammede os en smule an!

Deres sejr var lige lovlig stor, men når undertegnede brænder for blankt mål kan det ikke være anderledes. Kun Peter Gundestrup med en heldig skruet tå kunne pynke lidt op. Fidusbamsen til Jan Morton i konkurrence med Jørgen Borup Theter (to backs!!).

Ryparken 21.05.1987

WBI - NTS 1-11 (0-6)

På en regnvåd tung bane, med svømmebassiner strategisk anbragt, var der ikke meget at gøre overfor en mildt sagt overlegen modstander (andre sejre 15-0 og 12-0!, flere divisionsspillere. Trods dette må vi nok sende agentur 7210 en tur ned på 2-holdet (AB70 i KBH-serien = 5-division)) efter denne kamp. Trøstemålet sat ind af Kim Nielsen på straffespark. Fidusbamsen til deling mellem Jan Morton og Michael Klitvad, men det siger desværre ikke så meget denne gang.

....Men lidt skræk har vi da bragt i rækken. Hele 2 gange har vi vundet ved, at modstanderne ikke turde møde os, så med 6 point ligger vi lunt i rækken!

Optimistisk næstformand i WBI og fodboldformand
Martin Marlow
HK lokal 104

SPORTS-RESULTATER

På sportsforeningens generalforsamling kunne formanden, Jytte Sørensens berette om følgende gode resultater opnået i det forløbne år.

HÅNDBOLD - I KFIU's juleturnering fik vores damehold en 3. plads.

ORIENTERING - Jørgen Holm genvandt FIK-mesterskabet for Old Boys.

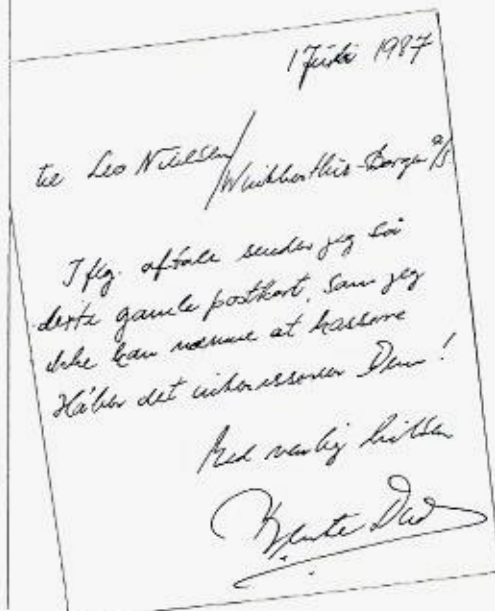
BOWLING - I KFIU's turnering deltog Inge Fog, H.H.Sørensen og Tony Petersen. Holdet ligger på 2. pladsen, men der er kun få kegler op til de førende, så der er gode chancer for at løbe med mesterskabet.

BORDTENNIS - I KFUI's turnering deltog Erik Bøgh og H.H.Sørensen, der opnåede en flot 2. plads.

Redaktionen.

FORSIDEN

Leo Nielsen, Personalekontoret, har modtaget dette brev fra Fru Bente Due i Hørsholm. Med brevet fulgte et gammelt brevkort - det der er gengivet på forsiden. Originalbilledet hænger på William Mallings kontor, og det viser Aug. Borgens kontor i "De seks Søstre" fra 1863-1875, og Børsgade 12 (senere nr.48) fra 1875-1886.

IN er et medarbejder-blad for winterthur-borgen a/s.

IN udkommer fire gange om året.

Ansvars-
havende
redaktør: Verner Eg

Redaktion: Sussanne Owesen
Lillian Svenstrup
Peder Toft
Frithjof Rasmussen
Svend Erik Fisker
Bjarne Bukdahl
Per Guldbrandsen

Udgiver: winterthur-borgen a/s
Halmtorvet 20
1700 København V

Tryk: Standard trykkeriet

Sidste frist for stof
til næste nummer:
21. september 1987

Oplag. 450

Medlem af Dansk
Personalebladsforening

SÅ LYKKEDES DET ENDELIGT.

Hvad gemmer der sig under denne
overskrift?

Kontoret i Frederiksværk og Helsingør er nu under samme tag. Efter i flere år, at have lidt under pladsmangel, har personalet i det nordlige nu fået betydeligt bedre arbejdsomgivelser. Det nye kontor på Falkevej i Hillerød. Det er en ny bygning, hvor vi bor på første sal. Kontoret er indrettet i lyse og venlige lokaler. Der er både enkelte kontorer og tomandskontorer.

Jeg spurgte Lone Højbjerg, som tidligere var tilknyttet kontoret i Helsingør, om den længere rejse til Hillerød opvejes af de nye om-

givelser. Lone siger: "Jeg tager gerne denne tur, frem for at arbejde på kontoret i Helsingør." Det samme mener assurandørerne. Udover Lone, er Liselotte Jørgensen fra Frederikssund tilknyttet Hillerød kontoret. Hun har taget Leon Nielsen og Jens Thusgård med. Fra Helsingør har Lone taget Jørgen Petersen, Bent Banke, Finn Trepenau, Lars Bresemann og Finn Grurup med.

Peder Toft